

ո՞յցը կ'հալեն ու գործ կ'դնեն :
Խակ թէ որ հիներուն հարցնենք . նո-
քա ևս սոյնը կ'վայեն . խորենացին կ'զբէ
Վրարատեան դաշտի համար Վրմաւիր
քաղաքին վրայօք . Արգկարել ձմերայ-
նոյն ՚ի դառնահոս փշմանէ հիւսիսոյ՝ պա-
ղեցեալ ձուլեալ վտակն, ոչ ուստեք ար-
բուցումն թագառականին գտանէր տե-
ղոյ, Խոր բ. դիրք գլ. լթ:

Արիշէ բոլոր Հայաստան մէկ տեղ առ-
նեալ . կ'ասէ ընդարձակասուն ընակիչն
ձիւնեղէն լերանց :

Խխող զայս նոյն իսկ աղգիս Ա, ահասլե-
տութիւնը սկսելուն՝ Ա, երբովել կ'յօխոր
տար մեր Հայկայ վրա, Խորենացւոյ ա-
տածին պէս . Ինակեցելը, ասէ, ՚ի մէջ
ցրութեան սառնամնեաց :

Վրարատեան նահանդի այս ցրութե-
փորձն առին Դերջան գաւառի ժողովւր
դը երբ որ սյն տեղը Վրարատեան և
Ոիւնեաց Երկիրը գաղթեցին Լանկթամիլը
բռնաւորի որդւոյն հրամանաւ . որ ժամա-
նակ ՚էին աւտուրք դառնաշունը և դժն
ուակ օդոյն ձմերայնոյ . և յետ եւ կույ ա-
տուրց յանկարծակի ձիւն սաստիկ եկն ՚ի
վերայ նոցա և ՚ի զիշերին յոյնամիկ պաղե-
ցաւ ամենայն երկիրն . և բաղում քրիստո-
նեացք պաղեալ մեռանէին, Խխողը պատմիչ

Հարունակելի

ախաւ Բ. Ա. Ա. Ա. ի Ա. Ա. Ա. Ա.

՚ Տարեալ Օծութեան ՚Ա. Ա. Ս. Ս. Գէմիթւն Պ. Է.
Հարունակեան Կարապէտին ամենայն Հայոց :

Սրբազն սպուրը Քահանց պակետ

Ըստուած սէցը մարգարէն Դաւ/թ ընդունարան
շորհայն ըստուծոյ ՚ի տուչումենէ Հոգւոյն իմաս-
տից այսէ առ ժողովուրին հօգաոր օրհնումենամբ
՚ Փող հարէք ՚ի գլուխս ամսոց յաւուր նշանաւո-
րի տրեկանաց մերաց :

Զինչ արդեօք ՚պսու հոգեգուշան մարգարէ
չնչքը ՚ի լսելիս ժաղալութեան ըստուծոյ եթէ ոչ ցան
՚ու ը ՚ի նոսս աղջել զնոգ ևոր ուրոխումեն, բոր-
րառով փողոյ երդել և տնել զտարկան աւուրց
նշանաւորութիւն, յիշեցուցաւէք ապաքէն Մորգարէն
սուրը և զբանչելի եր խոփս ըստ աշրջելի խոստման
իւրօւմ, որ առ սուրը և արդու աշ, սպեսն այն Աշ
զի, զսրանչելի նորա ասեմ զմեծամեծմն ՚ի փրկու-
թին ժաղալ վաղեան :

Նև ոչ սպիտեօք նովին անբաւելի մարգարէու-
թեամբն իւրով փառաւորեալ ըստուած որպէս ԸՆ-
համօրէն ազինս, նոյն պէս և զաշու Հայոց ունի ԸՆ-
դահանութեամբ ամբ ամենազօր ԱՆ, Նիւյ, գարուց ՚ի
դ որս յարածգել վ զիկանո գոյութեան սորին, զնու-
րապետական Ուհանութիւնն, յոր Նախա-
սահմանութեամբն իւրով ընտրել է զօծեալդ մեր
Հարապետ Կլուխ ընկհանուր Ազգիս Եւ ահս այսօր
զմեծ զայն եւ ախտումն ըստուծոյ անեւիք և մեծ սյու-
ցանեմք որդիքս Օծելցդ կրքե ի տնեւ արքեանի տե-
սոր. ըստ այսմ ՚ փող հարէք ՚ի գլուխս ամսոց յաւ-
որ նշանաւորի տալեկանաց մերաց :

Եյս զնոյւցուցիք ուրախաւեիւն . որ արդ ծուա-
ի իզեմն սրապում ամ խմ. ելոց որդւոց Անկի-
յոյ հանդէս հօգաոր ցնծութեան . և Երաւանիթ
խորհուրդ, յոր կ ամօկար մ տուցուեն զունկն մասց
բորսմալթու փառաւասումենամբ առ Հայուն երկնա-
ւոր շորհ սծին զաւակունք օրդ Հոգաոր Ակհու-
թեամբ ամ սրա փեսայութիւն Ակեղեցոյ իւրոյ
սրբյ՝ պատկեր և փոխանորդ իւր կացուցանելով,
նաև ասիկ պանդ յ փառաւորութեամբ պյուր ՚ի

Հանձես հոգեբարար ու բախութեան նեղրոնն ընդհանրութեան Ազգիս մերոյ լուսանիար կալուշիկէ տուր էջմիածին, անախակիր հարսնութեամբ իգահն Լուսաօրչէն մն, ի փառաց ի պբակնասուրբ Փես Եղ իւր զօր ամենաբարձրեան Աստուած անհասանելի իւր տուրեամբ ամբուժութեամբն բարձրոցուցեալ է յամոռը ըութեան առ սրբելսկ նիւր հաստառ իշխ նութեան առ ի շուրջապ նծ ընծայեցուցանել աստուածահրա էք Հովութեամբ, յեւ կնառուր բարիսն զ զոս Արամեա, զհամ յն մաքր փայլ հ շտակահանգոյն զե ըութ հոգուցն, անիս սրէս անձնընծայութեամբն լու գերափոյլ վեմսպ յն բարձրութեան համ զգ պին ըսրութեամբ նիշխանութեան յանշարժութեան իւր ի դրանց դժ խոց, առ որ և փեսայն քրիստոս անսուա լոստմա ին իւրով սրտոցուցանէ զէկեղեցի իւր իմէ ։ Ես ընդ մեզ եմ զսմենոյն աւուրս՝ մինչև ի կատա բաժ աշխահի ։

Եյսորէ այս միշտառկ աւուրն, յորում պատեցաւ պանծալի զլուխ առաքելաշափիլ վեհափառութեան Զերոյ ծուոմեամբ ամբ են զսմենոյն աւուրս՝ մինչև ի կատա բաժ աշխահի ։

Եյսորէ այս պարալցոյ միւռոնաւ եկեռլ ի գը լու խոդ զլուսածաղիկ մրցանակ Հովուապետութեան բա նաւոր խոչ անց առ ի հովուել զժող վուրդ Սուու նոց, զնեալ արեամբն Քիստոսի և ի տածել զնոսա ի շուշ անտոռնի բուր աստանս, ի վըրի դուա րուշ, առ չուրս հ մականե ոն, յաւետարանսկան վար զավետութեան աւուրս նոց յ ողեղն Հաստատեալ Ա ա չուան նամ ց անդնդասուզել զմանքամած տպիտութիւն առ ի ծաւալում զծորանս հոգենոր Աւամ զ նորասութիւն բարյականութեան ի սիրտս մատուատունի մանկաց Եկեղեցոյ յարտուած ակիրս և յանմեցու։

Արենմ ո՞վ Հայր Վեհափիսա զբաղցր սհայիաց առ Զեր յառել մ զլեմ յոյ կաճսու հոգեվառ որդւոց և յոյս մասութառունի մանկափիս և զա ւակունս Զեր, և որհնեա զս սս, ու պէս զս ողմացուն, զի Ըստասազարդ ուսուիք զողաւետն ոլր զօ լացին և կ զդուրեացին ի կեսս Ըստուածահամոյս, որք և տունն և տոնեցին զ մձալի տար զգաձ ոլր բոյ օծութեաւ Հորդ մերոյ ի խորանս մոայ լուսոյ նոր Ավենի զը սմանս մաթանոց յափեկուռ բուր զ ու ս սրտից իւրեանց վերուղիւով առ ամենասուրբ Հոգին Ըստասած զի Ըստ Եսուքը յարդա եցէ Չոտղաւար մարմնոց հօրն իւրեանց լնդունքան եօմն

արփենի շնորհաց խոց և զարեկենացն երկարա տես արասցէ ի յամը յը ամս յերշպն ութիւն ընդ մերութեան զզիս հայոց և հոգեծըն որդւոց սրբոյ թուայս ի րաց ընկենլով զբոլ մըսութեան թանձ ութեան հոգմոր տեսութեան ։ ԺԱտուածոյնս մեր ձենալ թեաւարիսկ մտարութեան ողատութեամբ ի լցո իմսատից շնորհաց և գիտութեան Աստուծ ոյ։

Հապո ո՞ն և համարումար Ողիք սրբոյ Հօդ մե լոյ մեծամեծք և փոքրութե, հորկանելով զնուագարս հոգւոյ բարեմայմութեան խոնսրհեաւ առաջի Ա Յուոյ Աստուածութեան փարանակ որհներգութեամբ փոլ հարկանան պյուր և զոր արար ։ Եր ես պար զնծացուք և ուրախ լցուք ի սմայք

Ապաց

Աշակերտ ուսումնարանի
Ա. Էջմիածնի Ս. Յ Կոբեանւ

ՀԱՅՆԱՑ ԱՍՏՈՒԱԾՊԱՀՏՈՒԹԻՒՆ ԹԵՒՆԸ

Դպային տպագրեալ պատմաթեանց
մէշ մերնախահարոց կենաց և վիճակի վրա առնելիք շատ ծանօթաւթիւններէ զթորի կ'մնանք զօրորինակ, կ'ընթեռնումք մեր օաջագրին Ո. Խորենացւոյն նախահօրն մե րոյ Հայկայ վրա գրած պատմւթիւնը, բայց անդ չենք գտնել թէ Հայկ աստուածապաշտեր՝ թէ ոչ չենք գտնել թէ Հայկ նոյն վէս Լոյնի կենդանութեան ժամանակը դարձած էր Հայաստան՝ թէ ոչ սրանք թէ որ ծերունի պատմաբանը գրած լնէր, սրանք ասեմ մեծամեծ հաւաստութեանց և ասլացուցութեանց աղբիւրներ են աղջիսի կոնսկաման պաշտամանց, և մեր լեզուն Լոյնան լինելուն էլ տարա կուսութիւն չէ թողուլ Հայոյ պատմաթիւնը ժողովովն տարապարտ ինդ-